

A GYÜLEKEZETEK VÁLLVETVE MENETELNEK...

2017. április 30.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Néhány igehelyet mondok, és máris átadom a vendégpásztoroknak a szót. Azoknak a drága pásztoraimnak, akik azt mondták, hogy szívesen idejönnek elétek, és egy kicsit szólnak az Igéről, a munkáról, nekik fogom átadni a mikrofont, és a bizonyságoknak. Erről folyik ma a szó, mert ezt én az Úrtól vettem, hogy így legyen. Bocsássátok meg, hogy ma nem lesz hosszabb tanítás, de megfogadtam, hogy mindig a Szent Szellemnek fogok engedelmeskedni, és nem a saját fejem után megyek. Annak sem adok elsőbbséget, hogy ki mit mond, vagy gondol arról, ami folyik, mert azt tartom fontosnak, hogy a Szent Szellemnek legyünk a tetszésére. Azt elmondom nektek, hogy olyan soha nem lesz, hogy mindig, mindenkinek a tetszésére legyen az ember. Erre hiába törekszünk, ezt le kell tenni. Az Úrnak legyünk a tetszésére! Ha ez megtörténik, akkor a folyamban maradunk, akkor épülés van.

A mai alkalommal egy kicsit másként lesz, mint ahogy megszoktuk, de ez nem baj! Ezt máshogy nem tudtuk volna előhozni. Ennek ma így van a rendje, és hiszem, hogy az Úr mennyei ajándékokat fog adni a szívekre, miközben ők, az Úrnak felkent edényei fognak szólni hozzátok.

Elmondom még gyorsan, hogy indulnak az új gyülekezetek. Délután kezdünk Gödöllőn egy új szántást, ez pedig a Művészetek Házában lesz. Mindig olyan izgatott a szívem az elején, mindent el akarok mondani, és egy-két dolog kimarad. Május 21-én egy újabb alkalom lesz Gödöllőn, hogy a szántás mélyebb legyen, a magok mélyebbre kerüljenek, és öntözések legyenek. Utána pedig heti rendszerességgel el fog indulni egy gyönyörű munka, ahol nyitunk az evangélista szolgálatok felé, és az elveszettek felé. Nemcsak zártkörűen működik majd ez a kis helyi csoport.

Nagyváradon jövő szerdán szintén új gyülekezeti plántálás lesz, hisszük, hogy az Úr hívta ezt el. Nagy szeretettel, az eddigi elvetett magokkal és a növekményekkel, plántákkal egy új szántást szánt az Úr. Ímé, újakat cselekszem, mondja az Igéjében. Dunaszerdahelyen május 7-én vasárnap, délután 16 órakor találkozhatunk az érdeklődőkkel. Pilisvörösvár is végre befutott, május 14-én lesz a volt Rendezvényteremben lesz az alkalom. Itt régóta folyik egy nagyon szép munka és öntözés. Megerősítés lesz itt. Legyetek buzgók az Úr dolgában! Ha nem tudtok eljönni, akkor abban a pár órában, amíg az evangelizáció folyik, legyetek velünk imádságban. Mert ha te is odateszed a szíved, akkor a jutalom közös. Ha nem is tudunk mindenkit elvinni ezekre a vidéki alkalmakra, de ha odateszed a szívedet és az imáidat, akkor a jutalmunk közös lesz. Mondom neked, hogy az Úr szíve ott dobog az elveszettekért, az aratásért. Az elveszett sok, és a munkás kevés. Én naponta kérem az aratómunkásokat az imáimban, és meghökkentő helyekről hoz elő az Úr aratómunkásokat. Utóbbi hetekben például a börtönből kiszabadult testvéreink jöttek, akik rég az Úrban vannak. Évek óta csak a könyveket olvassák, és úgy belegyökerezett az Ige a szívükbe, hogy hirdetni akarják az Igét. Ők aratómunkások! A világ nem is érti, hogy hogyan képes az Úr használni olyanokat. Az Úr

másképp látja. Az Úr mindenkit szeretne használni ebben a lenyűgöző munkában. Dicsőség Istennek! Nagyné Zsuzsi pásztor és Horváth Bettike elmondják röviden, hogy milyen látást kaptak az Úrtól, hogy a szabadtéri evangelizációt sem hagyjuk el, hogy milyen formában szervezzük.

Most kerülünk Istennek abba a kegyelmébe, hogy pár gondolatot elmondhatunk. Ma nem lesz hosszú a tanítás, de amit hallani fogtok, ami gyönyörűsége lesz. Amikor ők szólnak, akkor mi az Úrral dicsekszünk. Ezek a drága munkák az Úr Jézus Krisztus munkái. Arról szeretnék egy pár gondolatot a Biblia alapján mondani, hogy milyen hibákba nem szabad beleesnünk a különböző területeken. Kitalálhatod, hogy ki az az egy valaki, aki nem szereti, ha épülnek a gyülekezetek? Az ellenség. Mindent el fog követni, hogy összeugrassa a szolgálókat, összeugrassa a bányásokat, hogy mindenféle viszálykodás legyen. Mendemondák, beszédek, veszekedések, viták olyan mértékig, hogy aztán már a végén szóba se akarnak állni egymással, akik a múltban a legjobb barátságban voltak. El tudja érni ezt az ördög.

Hogy van ez? Mire kell vigyázni, hogy ez ne történhessen meg? Amikor az Úr kirendel egy kapcsolatot, az a kapocs örökre szól. Ketten elmennek együtt a szántásba, és nagy buzgóság és szerelem van a szívükön az Úr iránt, és egymás iránt is, akarják végezni ezt a munkát. Elindulnak a tövisesek, a szúrások, a sértések, a rosszallások, a neheztelések, a meg nem bocsájtások, a „ki mit mondott”, „mit nem mondott”, nem tett, és egyszerűen érezzük, hogy már nem ugyanaz a dolog a szívek között, mint régen. Hol tud minket az ördög megfogni? Megvizsgáljuk ezt az Igében. A tanítványokkal ugyanez megesett. Jézus tanítványaival, képzeljétek el! Akik Jézussal együtt jártak három és fél évet, ugyanezekbe a hibákba beleestek, amibe nekünk nem szabad.

A Lukács 22-ből fogunk olvasni egy rövid részt, amikor a tanítványok azon kezdtek el vitatkozni, hogy ki a nagyobb közöttük? Egyik rákfenéje ez az egységnek, mondom nektek. Mert ki a nagyobb közöttük? Jézus! Erre ez a válasz. Ha el akarod kezdeni közöttük, hogy ki a nagyobb, Jézus a nagyobb, és a legnagyobb. Mi pedig az Ő kertjében vagyunk, mint munkások. Pontosan abban az időben jön elő ez a vita közöttük – nézd meg az időzítést is –, amikor az Úr az utolsó vacsorájánál, a páska vacsoránál felmutatja a kenyeret és megtöri, és fölemeli a poharat, a bort, és azt mondja, hogy ez az én vérem, ez az én testem, ami tiérettetek feláldoztatik. Ettől az asztaltól fölállnak a tanítványok, és tudjátok, min kezdenek el veszekedni és vitatkozni? Hogy ki a nagyobb közöttük! El tudod-e képzelni? Mi vár Jézusra ezekben az órákban, a napokban majd? Kereszthalállal szembesül. Ez köti le az egész figyelmét. Ennek kell átadnia magát teljesen, hogy az illat legyen Isten előtt. A tanítványok összeakaszkoznak, és a következőt írja az Ige.

LUKÁCS 22,24–27.

24. Támadt pedig közöttük versengés is, hogy ki tekinthető közöttük nagyobbnak.

Mondjátok meg, hogy milyen fontosságú volt ez ahhoz képes, hogy Jézusnak kereszthalált kellett hálnia? Közöttük pedig egy versengés indult. Ki a nagyobb? Ki oltotta be őket erre? Te fogod mondani? Mondjad ki! A sátán, az ördög! Mert hiszen ez semmiképpen nem kapcsolódott ahhoz, ami Jézusra várt, ennek semmi köze nem volt hozzá.

25. Ő pedig monda nékik: A pogányokon uralkodnak az ő királyaik, és akiknek hatalma van rajtuk, jötevőiknek hívatnak.

A világban lévők vannak így, hogy vannak közöttük vezetők, királyok, és azok uralkodnak felettük. Van egy hierarchia, amely meghatározza, hogy ki a nagyobb, ki az, aki uralkodik felett, és ki a te főnököd, aki megmondja, mit tegyél. Azt mondja itt Jézus, hogy a világban, a pogányoknál van ez így, hogy uralkodnak egymáson, hogy rangsort teszünk, hogy ki a nagyobb.

26. De ti nem úgy: hanem aki legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint aki legkisebb; és aki fő, mint aki szolgál.

De ti ne úgy legyetek, mondja Jézus. Aki legnagyobbnak tartja magát, ha valaki azt gondolja, hogy én vagyok a legnagyobb, annak mond Jézus valamit, amit nagyon meg kell fogadni. Hogy a kevélység meg ne egyen bennünket, hogy tönkre ne tegyen minket a kevélység. Mert a kevélység a legnagyobb buktatója a szolgálatoknak. Amikor Isten elkezd minket használni, kezdjük érezni, hogy most már vagyok valaki. Amikor elkezdi magát az ember megkoronázni olyan koronákkal, ami nem a fejünkre valók, mert Jézusé. Elkezdünk magasabb lóra ülni, egyre magasabb lóra, és onnan nagyot lehet esni. Nagyon óvatosnak kell lenni!

Azt mondja Jézus, hogy aki tiközöttetek legnagyobb akar lenni, olyan legyen, mint aki legkisebb. Álljon be a sor végére! Azt hiszed, hogy már vagy valaki? Menj a sor végére, és kezd előlről! Várd, hogy az Úr felmagasztaljon, legyél alázatos! Az alázatosnak még több kegyelmet ad. Legyél alázatos! Olyan legyél, mint a legkisebb közületek! Aki fő, olyan legyen, mint aki szolgál. Mert azért vagyunk itt, hogy szolgáljunk. Ez a hely, amit Isten a Krisztus Testében nekünk adott, az arról szól, hogy megmutassuk általa azon a helyen, hogy Isten mennyire szereti a másikat. Szolgálat. Jézus is azért jött. Nem azért, hogy uralkodjon, hanem hogy szolgálja legyen mindannyiunknak, hogy odaadja az életét.

27. Mert melyik nagyobb, az-é, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? nemde aki asztalnál ül? De én köztetek olyan vagyok, mint aki szolgál.

Nyilvánvaló a válasz, hogy az a nagyobb, aki az asztalnál ül. Ott ültek ennél a páska vacsora asztalnál. Éppen előtte. Jézus soha nem kereste magának a dicsőséget, azt mondta, hogy azt az egy dicsőséget keresem, ami az Atyától van. Majd Ő felmagasztal engem. Majd megadja azt a helyet, ami engem illet, a maga idejében. Addig pedig mindenkinek a szolgálja vagyok. Ha belegondolunk, hogy milyen mentalitást kínál nekünk az Ige, hogy hova képzeljük magunkat, amikor elől vagyunk. Hogy gondoljuk-e azt, hogy egy picivel is jobbak vagyunk, mint a másik? Ne gondoljuk! Mert ezen a helyen nem azért állunk, itt elől, hogy mi itt többek, vagy jobbak lennénk, mint a másik. Ezt nagyon fontos tudni, meg ne fogjon minket az ördög. Fel ne magasztaljuk magunkat, azt nem szabad, mert akkor prédájává leszünk az ellenségnek.

Maradjunk végtelen alázatban, és ha azt mondják, hogy ne ide ülj, kedves testvérem, ülj egy kicsit hátrébb, akkor ne az legyen a válasz, hogy akkor nem is jövök többet gyülekezetbe, mert megsértődtem! Ha így teszel, akkor megfogott az ördög. Köszönd meg, ha hátra ültetnek, mert onnan Jézusnak nagyobb az esélye, hogy téged felmagasztaljon, és megkérjen, hogy üljél előre. Kedves gyülekezet, kicsivel jobban nézzük azt meg, hogy Jézus Ő, saját magát hogy mutatta be nekünk, mert Ő a mi előjáró jó példánk. Ugye? Ő a jó példánk, és ha az Ő jó példáját követjük, akkor tud nekünk Isten olyan kegyelmeket adni, amik előre el vannak készítve, és amiben járnunk kell, és tudunk is járni benne. Ámen!

Egyszerű üzenet a mai, és nagyon rövid, de ezt el kell mondanom, nehogy ebből viszálykodás legyen majd, hogy ő szólt, és én meg nem szólhattam. Hogy újabb tüzek lesznek, meg viharok, meg veszekedések. Szó sincs róla, a mi Egyházunk már nem ilyen. A mi Egyházunk már megigazította magát az Igében. Alázatot öltünk magunkra, szeretetben járunk. A másikat nagyobbak gondoljuk, mint magunkat. Tudod, hogy ez nagyon jót fog tenni neked? Akkor adsz egy esélyt Jézusnak, hogy azt mondja, hogy gyere el onnan az utolsó sorból, és én ide foglak ültetni téged előre! Tudod, az a felséges, amikor az Úr felmagasztal minket! Mert azt senki el nem veszi tőlünk. Amikor magunkat próbáljuk tolni, nyomni, és csiszolni, hogy fényesebbnek látsszunk, mint a másik, és mondunk a másiktól mindenfélét, ami nem is igaz, csak azért, hogy följebb legyünk.

A világ ilyen, taposunk egymás hátán. Ez nem méltó a szentekhez. Isten királysága mindenben más, így ebben is. Aki legnagyobb akar lenni köztetek, legyen mindenki szolgálja. Hajolj

meg alázattal! Ha nincs egyetértés, mondd azt: testvérem, én maradok a szeretetben, és imádkozom érted, hogy legyen neked világosságod. Az Úr meg fog téged jutalmazni, hidd el nekem, mert az Úr ezekben a megnyilvánulásunkban gyönyörűségét leli. Akarsz-e kedves illat lenni az Úrnak? Akkor így kell tenni, az Ige szerint. Jézus azt mondja, hogy én köztetek olyan vagyok, mint aki szolgál. Vegyétek tudomásul, én az Isten Fia, a szeplőtelen Bárány azért jöttem, hogy én szolgáljak másoknak.

A pásztor, aki gyümölcsözni akar, egy ilyen mentalitást kell, hogy viseljen magán, és nem szabad belemennünk viszálykodásokba, hogy ki a nagyobb, kinek nagyobb a nyája, ki hova jár. Mit mondott róla? Mit nem mondott róla? Különböző is azt szoktam tapasztalni ilyenkor, amikor jön az, hogy ki mit mondott, hogy amíg a másikat meg nem hallgattad, addig el ne hidd! Mert lehet, hogy ő rosszul hallotta. Mindig jó szándékot feltételezzél! Az is lehet, hogy ő azt rosszul hallotta. Vagy a másik nem is úgy értette, amit mondott, és máris kész a baj. Jönnek a feltételezések, és egyre mélyebbre csúszol le az ellenség pályáján.

Óvatosak legyünk ebben, hogy meg ne fogjon minket az ellenség. Mert tudjátok meg, hogy vadászik ránk. Fondorlatoskodik, a fondorlatosságait hozza, hogy kit hogy lehetne a legjobban az ő hatalmába keríteni. Amikor mi az Úré vagyunk. Nagyon szépen kérlek benneteket, hallgassátok meg erről Pál szavait! Az Úr táplál minket az Ige világosságával. Pálnak is ugyanez volt a gondolata a tanítványokkal. Ez a ki a nagyobb, ki, kihez tartozik, ki kinek a nyája? Amíg az ördög bent tud tartani ebben az óvodás korban, addig felejtjük el, hogy növekedés lesz. Addig martalékaik leszünk az ellenségnek, és ő nagyot nevet a markába. Mert az Úr akarná építeni a nyáját, de nem tudja. Vajon miért? Nézzük meg! Pál feddözi a korinthusiakat.

1KORINTHUS 3,3–7.

3. Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é?

Ebbe nagyon könnyen beleesünk, ha ránézünk arra, hogy ott többen legelnek. Azonnal megkísérti az embert az irigykedés. Ó Istenem, ő mennyivel jobb nálam? Semennyivel! Őt ekkora kegyelemmel áldotta meg az Úr! Ha te ekkora kegyelemben maradsz, neked is növekedés lesz az áldásokban. Az irigykedés az első, amit ki kell dobni. Mert nem jó dolog. Egy báránynak is örülni kell, ha pásztor vagy. Igaz szívű, tiszta pásztor vagy, egy bárányért elmész, és örülsz neki. Ha ilyen hozzáállással vagy, akkor lesz tíz, és lesz száz bárány. Ha egyetlen egy sincs, akkor kimész az utcára, és ott prédikálsz, mert az Urat szolgálod. Az irigykedés egy borzasztó fertő, és evvel kezdi Pál a felsorolást.

Versengés – ez is egy rákfene – és visszavonás van köztetek. Hogy megígérünk valamit, és utána másképp tesszük, mert úgy látjuk, hogy az a jobb. Vagy megsértődünk, megbotránkozunk. Bármilyen módon. Adtad a szavadat, akkor álld azt! Kell, hogy a szavadban hatalom legyen! Amikor kimondod, hogy távozz innen, akkor az úgy legyen! Az szükséges hozzá. Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é? Ha pedig testiek vagyunk, akkor egyszerűen nem lehetünk szellemiek is. Vagy test szerint járunk, vagy szellem szerint. Meg van írva, hogy a test a szellem ellen törekszik, szellem pedig a test ellen. Kell, hogy valahova letegyük a voksunkat. Hova fogod letenni a voksodat? A szellemi dolgokhoz! Akkor pedig nem lehet megsértődni, nem lehet viszálykodni, irigykedni, mert akkor még testi vagy. Akkor még van munkája velünk az Úrnak! Ő most is szeret, de még ebből a kis csecsemőkorból, ebből az óvodás korból, ebből a testiségből ki kell jönni, hogy még nagyobb legyen a dicsőség, és a munka.

A drága pásztorok, akik ma bemutatkoznak, pont ebben jó példák. Azért tudnak ilyen egységben, vállvetve növekedni, sokasodni, és együtt lenni, mert ezeket mind legyőzték. Mert minden embert megkísért az ellenség, hogy kezdjen irigykedni, az az első. Be vagyunk oltva Ádám természete által. Az egyiknek az áldozata kedves volt Isten előtt, a másikat nem tekintette, és akkor megölte, gyilkolt miatta. Ehhez még nem kell pásztornak se lenni, egyszerűen egy családi kapcsolatban is előjöhethet egy ilyen irigykedés. Megrontja a kapcsolatokat. Tudjuk meg, hogy ezt le kell tenni! Az Úr foglalkozik ezzel, mert ilyenkor testiségben vagyunk. Azt írja, hogy akkor, ha ilyen van köztetek, akkor vajon nem testiek vagytok-e, és nem ember szerint jártok-e? Akkor bizony olyan emberiek vagyunk, olyan hústestiek. Az nem jó, abban nincs szellemi épülés.

4. Mert mikor az egyik ezt mondja: Én Pálé vagyok; a másik meg: Én Apollósé, nem testiek vagytok-é?

Én ezt a pásztor szeretem, én azt a pásztor szeretem, én ide járok, és oda meg ne járjál, mert az nem jó. Megy a mutogatás, a viszálykodás, mondjuk a mondókáinkat –milyenek vagyunk ilyenkor? Testiek. Ugyanez volt a korinthusiak között a gond. Te nem Pálé, és nem Apollósé, és nem az egyik pásztoré, és nem a másiké vagy, minden nyáj az Úr Jézusé! Minden nyáj az Úr Jézusé, minden bárány. Ezt látnod kell! Ez a bárány az Úr Jézusé. Ha a másik pásztor választotta, áldd meg őt, és kérj helyette tíz újat, száz újat! Mondd, amennyire van hited, szólítsd be őket! Még ne is tudakold, hogy miért ment el, mert neki ott van kitejeseése, áldd meg őt! Legyél békességben! Az Úr fog neked adni, ha ilyen mentalitással vagy, az Úr fog neked adni növekedést.

5. Hát kicsoda Pál, és kicsoda Apollós? Csak szolgák, kik által hívókké lettetek, és pedig amint kinek-kinek az Úr adta.

A szolgáló hozzáállás benned van-e? Mi csak szolgák vagyunk.

6. Én plántáltam, Apollós öntözt; de az Isten adja vala a növekedést.

Mindenkinek megadja az Úr a dolgát a Testben. Nincs egy sem, akinek semmi feladata ne lenne. Tudd meg, hogy a szórólapozás az egyik legkeményebb munka! Mindenki kivihet egy köteg szórólapot, és megállíthatja az embereket, akik még soha nem hallottak Róla. Az egy nagyon fontos munka, és elkezdheted ott. Adjál a Szent Szellemnek helyet, hogy majd Ő megnyilvánul és hozza az ajándékait, mert meggyógyul, akivel beszélsz, meg örök életre tér. Micsoda öröm van benne! Nem kell hozzá titulus, hogy te ilyen pásztor vagy, meg olyan evangélista vagy. Végezd a munkát!

Ezt mondja itt, hogy csak szolgák, akik által ti hívókké lettetek. Mégpedig, ahogy kinek-kinek adta az Úr. Az Úr maga, Ő látott el minket előre, még meg sem születünk, az anyaméhben már látott minket. Tudta, hogy mit lehet ránk bízni. Hite volt bennünk előre. Ránk bízta ezeket a dolgokat. Ámen.

7. Azért sem aki plántál, nem valami, sem, aki öntöz; hanem a növekedést adó Isten.

Bárki áll itt ezen a helyen, vagy azon, ahol te állsz, tudd meg, hogy mi csak szolgák vagyunk! Ne magasztald magad föl egy cseppet sem, mint amit az Úr adott neked, és tudd meg, hogy Istenre tekintve lesz a növekedés. Ha elismered azon a helyen, hogy ez a hely az Övé, akkor jön növekedés. Ha elkezdted a saját nevedet feljebb magasztalni, mint a Jézusét, akkor felejtse el, hogy ott növekedés lesz, mert egyetlen egy név van, amit Isten felmagasztal, az a Jézus neve! Nincs más név! Akármilyen híres egy szolgálat, elveszhet, ha elkezdi magát felemelni. Elvész, mert szem elől vesztette a növekedést adó Istent, aki tudja adni a növekedést. Aki ad annak a háznak növekedést. Az Isten adja a növekedést. Azért sem aki plántál, nem valami. Ezt írd föl jól!

Amikor híres szolgálatok pöffeszkedéseit látod, hogy én nagyobb vagyok, mint a másik, akkor olvasd neki föl, hogy sem aki plántál nem valami, meg van írva! Senki, magyarul, hogy lefordítsam neked. Senki. Egy megbízottja Istennek, hogy látta benne azt a hűséget, hogy a helyén marad. Sem aki öntöz, nem valaki. Te vagy apostoli munkában plántáltál, vagy pásztori munkában öntöztél, vagy evangélistaként mentél vissza és öntöztél, bármelyik helyen vagy, azt mondja az Úr, hogy egy senki vagy. Bocsánat, itt le van írva! Mielőtt az ember azt gondolná, hogy most már valaki a sorban.

Itt veszít el minket az ördög a szolgálatokban, vagy az egyszerű hívő életünkben is. Elkezdünk felfuvalkodni. Az nem szép, amikor valaki túlhizlalt, amikor szélesedünk, és pöffeszkedünk, és majd szétdurranunk a kevélységtől. Az nem szép dolog. Hanem sem az egyik nem valami, sem a másik nem valami!

Ezek után könnyű lesz nektek szólni, pásztorok. Bocsánat, nem nektek címezte az Ige, mindannyiunkra vonatkozik. Drága Jézus adja nekünk ezt a bölcsességet. Kérte, hogy ezt szóljam nektek ma, és így tettem.

Hanem a növekedést adó Isten. A kulcs, hogy legyen növekedés a nyájban, minden egyes bárányában az Istent lásd, aki abban a szolgálatban jelen van, az a növekedést adó Isten. Ha meg tudod tisztelni így a másik szolgálatot, hogy benne a növekedést adó Istent látod, akkor az a kapcsolat épülő lesz. A nyáj épülő lesz, és az Isten szeretete tud előjönni, mert megtisztelod a másikban Istent akkor is, ha nem értesz egyet vele mindenben, vagy ha megbántott. Azt tudd meg, hogy az nem Isten volt! Akkor is a növekedést adó Istent lásd benne! Ha meg tudnánk tenni, hogy a másikban Istent látjuk, és az Istent tiszteljük, akkor többé nem lenne olyan vita, hogy ideültél a helyemre, vagy én nem ülök melléd, mert akkora aurád van, és más egyéb ostobaságok. Borzasztó ostobaságok vannak a nyájokban!

Mindenki azt vegye magára, ami rá vonatkozik. De ki kell magunkat igazítani, ha akarunk egy növekedést látni. Ki az, aki szeretne növekedést látni? Ámen. Itt a kulcs. A növekedést adó Istent és az Úr Jézust lásd a másikban, és tiszteld őt meg egy végtelen nagy tisztelettel, mintha az Úr Jézus ülne melletted! Mert Jézus elfogadta őt, és befogadta őt, és szereti őt, és megigazította őt. Tudjátok, hogy akkor lesz egység, ha ezt megértjük, ha el tudjuk a másikat így fogadni. Tudod, hogy az jó lesz neked?

Amikor a szeretet kezd átjárni, akkor beáll a vérnyomásod. Mondom neked. Hirtelen azt fogod észrevenni, hogy 120/80 lett a vérnyomásod. Amikor a szeretet kezd átjárni téged, akkor egyszerűen vedd magadra ezt a próbát! Amikor elkezded ezt a szeretetet így kiárasztani, és a másikban a növekedést adó, szerető Istent és Jézust látod, akkor be fog állni a cukor szinted 4 és 5 közé. Be fog állni! A közérzeted más lesz, és jobban fogod érezni magad. Egy ilyen felhajtóerő visz följebb mindig, és még följebb és följebb, és még van a fölött is öröm és békesség, amiért az Úr fizetett. Ezek a dolgok ott lesznek, mert megtanulod, hogy a másikban Jézust tiszteld, és lesz növekedés. Amire teszed a kezed, abban növekedés lesz. Akkor lesz az a gyönyörűség, amit a 133. zsoltár mond: oda parancsolt áldást az Úr, és életet örökre. Jó azon a helyen járni, ahol áldások vannak parancsolva Istentől? Amiket Ő parancsol, azok meglesznek. Áldást parancsol arra a helyre, ahol ezt betartják, ahol szeretetben járnak.

ZSOLTÁROK 133,1–3.

1. Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiai egységben!

2. Olyan az, mint a drága olaj a fejen, amely aláfol a szakállon, az Áron szakállán; amely lefoly köntöse prémjére;

3. Mint a Hermon harmatja, amely leszáll Sion hegyeire. Mert oda parancsolt áldást az Úr és életet örökre!

Ma egy ilyen hozzáállással szólnak azok a pásztoraink, akik szerettek volna. Nem kényszerítettem egyiküket sem, csak kértem, hogy akiknek a szíven van egy üzenet, azok jöjjenek, és osszák meg velünk. Közben hatalmas gyógyító kenetek vannak.

Most fogom átadni a mikrofont, miután röviden szoltam, hogy értsétek meg, a pásztoraink nincs könnyű helye. De ha az Igét betartja, akkor ő is tud győztes lenni, ahogy mindannyian. Tud győztesen járni, ha betartja a szeretet útját, a másokban Jézust látja, és ellátja a hivatását, és táplálja a nyáját. A nyáját nem számlálni kell – szoktam mondani. Ha kevés a nyáj, ne számláld őket! Dávid is mekkora büntetést kapott, hogy megszámlálta Izraelt, pedig ők sokan voltak. Megszámlálta a népet, és sújtotta őt Isten a haragjában. Ne számláld őket, hanem tápláld őket! Ha táplálsz őket, akkor olyan széles lesz a sátor, hogy kell nagyobb, és olyan szélesedés jön, hogy még nagyobb sátor kell. Előbb-utóbb jön a növekedés, mert a növekedést adó Isten adja ezt. Ámen. Hányan gondoljátok, hogy ez az igazság? Ámen. Dicsőség Istennek.

A PÁSZTOROK ÁLTAL EMLÍTETT IGÉK

Szabó Zoltánné Judit

ZSOLTÁROK 126,1–2.

1. Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók.

2. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett az Úr velük!

Simon Kálmán

EFÉZUS 1,10.

10. Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak;

Póré Marianna

MÁRK 11,23–24.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek.

Papp Zsanett

1PÉTER 1,18–19.

18. Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből;

19. Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen Bárányn, a Krisztusén:

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.